

Danielewski, Jan

Kuźnia kadr kwalifikowanych dla płockiej Petrochemii

Notatki Płockie 19/4-78, 19-20

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kuźnia kadr kwalifikowanych dla płockiej Petrochemii

Nasze miasto znane jest z dużej ilości szkół różnych typów. Rzeczywiście 75 szkół państwowych różnego szczebla to niebagatelny dorobek Płocka, stolicy Mazowsza. Spośród tych szkół poczesne miejsce zajmuje Zespół Szkół Zawodowych Ministerstwa Przemysłu Chemicznego im. Ignacego Łukasiewicza.

Zespół Szkół Zawodowych podlega Zjednoczeniu Przemysłu Rafineryjnego i Petrochemicznego „Petrochemia” z siedzibą w Krakowie. Zespół Szkół podporządkowany jest bezpośrednio Mazowieckim Zakładem Rafineryjnym i Petrochemicznym, którymi aktualnie kieruje dyrektor naczelny prof. dr Włodzimierz Kotowski.

Działalność szkoleniowa przedsiębiorstwa koncentruje się w Zakładzie Szkolenia Zawodowego, kierowanym przez panią mgr inż. Teresę Kordiasz, któremu podporządkowany jest bezpośrednio Zespół Szkół Zawodowych wraz z warsztatami szkolnymi i internatem dla 270 uczniów. Praktyki zawodowe uczniowie odbywają w przedsiębiorstwie macierzystym.

Pod względem nadzoru pedagogicznego Zespół Szkół Zawodowych podporządkowany jest resortowi oświaty, a bezpośrednio Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego.

Szkołą kieruje zespół — dyrektor i trzech zastępców — sprawujący nadzór nad pracami dydaktycznymi i wychowaniem młodzieży.

Finansowanie działalności dydaktycznej szkoły odbywa się z budżetu państwowego. Ponadto znaczna część środków finansowych przydzielana jest poprzez resort chemii i macierzyste przedsiębiorstwo, tj. Mazowieckie Zakłady Rafineryjne i Petrochemiczne.

Szkoła rozporządza 28 pomieszczeniami dydaktycznymi z czego 5 stanowią specjalistyczne laboratoria chemiczne. Pozostałe to klasopracownie i sale zajęć teoretycznych oraz dwie sale gimnastyczne. Ilość pomieszczeń lekcyjnych jest zbyt skromna w stosunku do aktualnych potrzeb szkoły, co w znacznym stopniu utrudnia organizację pracy i ogranicza możliwości wprowadzenia do procesu dydaktycznego nowoczesnych technik w nauczaniu. Brak odpowiednich zapleczy na gromadzenie pomocy naukowych krępuje korzystanie z pomocy będących w posiadaniu szkoły, tym bardziej że pomocy tych ciągle przybywa np. ostatnio zakupiono grafoskop (rzutnik pisma), a pod koniec bieżącego roku lub w pierwszych miesiącach 1975 r. mamy obiecany przez dyrektora naczelnego — bardzo przychylnie ustosunkowanego do działalności szkoły — prof. dr Włodzimierza Kotowskiego — magnetowid. Byłby to pierwszy egzemplarz tego urządzenia na terenie płockich szkół

średnich. Aby w sposób radykalny poprawić bazę dydaktyczną szkoły projektuje się wybudowanie w najbliższych latach na terenie kombinatu hali technologicznej z licznymi na wskroś nowoczesnymi laboratoriami i pracowniami specjalistycznymi, przeznaczonymi do szkolenia młodzieży w oparciu o najnowocześniejsze zdobycze techniki i technologii przetwórstwa ropy naftowej.

Takie warunki szkolenia mogą zostać stworzone jedynie przy prawidłowej współpracy, udziale i nakładach finansowych dużych przedsiębiorstw przemysłowych.

W zespole Szkół Chemicznych naukę pobiera łącznie ponad 1300 uczniów, dziewcząt i chłopców, z czego na szkoły młodzieżowe przypada około 1000 uczniów, którzy po ukończeniu nauki podejmą odpowiedzialną pracę w Kombinacie jako robotnicy wykwalifikowani, bądź technicy. Pozostała część kształci się w szkołach dla pracujących podnosząc swoje kwalifikacje po uprzednim ukończeniu Zasadniczej Szkoły Zawodowej względnie innych szkół ogólnokształcących. Słuchacze ci są równocześnie pracownikami różnych służb MZRiP

Robotnicy wykwalifikowani szkoleni są w sześciu zawodach:

- laborant chemik
- aparatury procesów chemicznych
- operator procesów przemysłu chemicznego
- mechanik maszyn i urządzeń w przemyśle chemicznym
- mechanik aparatury automatycznej
- ślusarz mechanik

Technicy przygotowywani są w jednej z czterech specjalności:

- technologia przerobu ropy naftowej
- aparaty i urządzenia przemysłu chemicznego
- aparatura kontrolno-pomiarowa i mechaniczna automatyka przemysłowa
- technologia przemysłu chemicznego.

Potrzeby kadrowe kombinatu w zakresie pracowników wykwalifikowanych znacznie wykraczają poza możliwości zaspokojenia w ramach kształcenia przez Zespół Szkół Zawodowych. Dla potrzeb MZRiP uruchomiono jeden ciąg zasadniczej szkoły zawodowej przy Zespole Szkół Zawodowych nr 2 w Płocku, przy ul. Gwardii Ludowej, kształcący w zawodzie monter urządzeń energetycznych około 90 uczniów.

Warto również nadmienić, że w szkołach podległych Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego dla pracujących, a ściślej mówiąc w 3-letnim Wieczorowym Technikum Mecha-

Zespół Szkół Zawodowych Ministerstwa Przemysłu Chemicznego w Płocku, widok od strony ul. Łukasiewicza. Na pierwszym planie budynek szkolny oddany do użytku w 1964 r. Na drugim planie 3-piętrowy internat na 270 miejsc oraz stołówka na 350 osób. Koszt budowy ogółem 21 mln zł

niczno-Elektrycznym dla Pracujących po Zasadniczych Szkołach Zawodowych spośród ogólnej liczby słuchaczy kształcących się w trzech specjalnościach kierunku mechanicznego i elektrycznego około 70% (300 osób) to także pracownicy MZRiP, a na wydziale zaoocnym w specjalności budowa maszyn (popularni remontowcy) około 170 osób jest pracownikami kombinatu.

Powyższe fakty świadczą, jak wielką wagę przywiązuje się do spraw kwalifikacji i szkolenia pracowników dla potrzeb największego w kraju kombinatu petrochemicznego, jednego z większych w Europie.

Rok bieżący jest dla naszej szkoły rokiem małego jubileuszu. Bowiem 10 lat temu (1964) wraz z przerobem pierwszych ton ropy w kombinacie, rozpoczęto zajęcia lekcyjne we własnym budynku szkolnym przy ul. Łukasiewicza 25, wybudowanym przez MZRiP (wcześniej zajęcia odbywały się w innym budynku) a rok szkolny 1974/75 to 10 rok od czasu, kiedy mury naszej szkoły opuścili pierwsi absolwenci, zasilając wykwalifikowaną kadrę pracowników macierzystego przedsiębiorstwa. Szeregi zatrudnionych kombinatu powiększyły się o 91 wykwalifikowanych robotników — aparatowych przemysłu chemicznego oraz 70 techników dwóch specjalności: analiza chemiczna i technologia przerobu ropy naftowej.

Wzrost liczby uczniów w latach minionych powodował zwiększanie się ilości absolwentów.

Ogółem mury naszej uczelni w minionym 10-leciu opuściło blisko 2500 absolwentów z czego około 1100 to robotnicy wykwalifikowani, a 1400 z pełnym średnim wykształceniem — technicy.

Zespół naszych szkół utrzymuje szerokie kontakty ze szkołami zawodowymi w NRD i Czechosłowacji, a w szczególności z Przyzakładową Szkołą Zawodową Betriebsberufsschule — przy VEB Petrolchemisches Kombinat w Schwedt n/Odrą oraz Szkołą Zawodową przy Zakładach Przemysłu Rafineryjnego „Sloznaft” w Bratysławie

Dowodem tej współpracy jest wymiana grup młodzieży między współpracującymi szkołami.

Delegacje z Bratysławy i Schwedt są gośćmi naszej szkoły, nasza młodzież wyjeżdża z rewizytą do CSR i NRD. W dniach od 11—15 września br. na zaproszenie dyrekcji Przyzakładowej Szkoły Zawodowej Schwedt delegacja naszej szkoły w składzie 10-ciu dziewcząt, 10-ciu chłopców i 3 nauczycieli przebywała w NRD. Zostaliśmy zaproszeni na obchody 10-lecia istnienia szkoły w Schwedt kierowanej przez dyrektora dr. Beno Kart'a. Nasz wyjazd został aprobowany i finansowany przez macierzysty zakład MZRiP dzięki uprzejmości i przychylności dyrektora naczelnego prof. dr. Włodzimierza Kotowskiego, któremu za życzliwość chciałbym serdecznie podziękować w imieniu wszystkich uczestników wycieczki.